

LE GOUVERNEMENT
DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG
Ministère de la Justice

**Äntwert vun der Madamm Sam TANSON, Justizministesch,
op d'parlamentaresch Fro n° 7193 vum 16. November 2022 vun den honorabelen Deputéierte
Fernand KARTHEISER a Roy REDING
iwwer d'Ausliwwerung vu lëtzebuergesche Staatsbierger**

Ad Fro 1)

Aleedend zu där Fro ass ze bemierken, dass et entscheidend dovun ofhänkt wéi en anere Staat eng Ausliwwerung ufreet, an och ëm wéi eng Strofdot oder Strofdoten et am Eenzelfall genau geet, well déi Aspekter d'Regelen determinéieren déi sech dann applizéieren.

Wann dee Staat, deem eng Demande fir eng Ausliwwerung u Lëtzebuerg riicht, en aneren EU Memberstaat ass, dann applizéiert sech de sougenannte "mandat d'arrêt européen", deem zu Lëtzebuerg mat engem Gesetz vum 17. Mäerz 2004 ("*loi modifiée du 17 mars 2004 relative au mandat d'arrêt européen et aux procédures de remise entre Etats membres de l'Union européenne*") ëmgësselt ginn ass. An deem Kader ass zum Beispill déi traditionell Regel, no där kee Staat seng eege Staatsbierger ausliwwert, opgehuewe ginn. Och déi aner traditionell Regel vun der sougenannter "*double incrimination*", déi beseet dass déi Strofdot fir déi d'Ausliwwerung gefrot gëtt och zu Lëtzebuerg duerch d'Gesetz muss virgesi sinn, ass an deem Kader opgehuewe ginn, wann et sech ëm déi 32 grave Strofdoten handelt, déi am Artikel 3, Paragraph 3, vum Gesetz vum 17. Mäerz 2004 opgelëscht sinn.

Wann dee Staat, deem eng Demande fir eng Ausliwwerung u Lëtzebuerg riicht, e Memberstaat vum Conseil de l'Europe ass, an awer keen EU Memberstaat ass, dann applizéiert sech déi europäesch Ausliwwerungs-Conventioun vum 13. Dezember 1957 ("*Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957*"), déi vu Lëtzebuerg duerch e Gesetz vum 21. Juli 1976 approvéeiert ginn ass. An deem Kader huet Lëtzebuerg zum Beispill déklariert, dass et keng Staatsbierger ausliwwert, an dass zu de Staatsbierger och déi Auslänner, also Net-Lëtzebuerger, dobäi ze ziele sinn, déi sech zu Lëtzebuerg integréiert hunn, wann déi Leit kënnen zu Lëtzebuerg kënnen de Prozess gemaach kréie fir déi Strofdot oder Strofdote fir déi d'Ausliwwerung gefrot gi war. An deem Kader gëllt d'Regel vun der "*double incrimination*", wéi uewe beschriwwen, awer weider.

Wann dee Staat, deem eng Demande fir eng Ausliwwerung u Lëtzebuerg riicht, weder e Memberstaat vum Conseil de l'Europe nach en EU Memberstaat ass, dann applizéieren sech

erëm aner Regeln. Do ginn et eng ganz Rëtsch vu bi – a multilaterale Conventiounen, wéi zu Beispill mat de Vereenegte Staate vun Amerika oder mat Australien, déi jeeweils änlech mee verschidden Conditioune kënnen virgesinn. Do derniewent applizéiert sech och dat lëtzebuergescht Gesetz vum 20. Juni 2001 iwwer d'Ausliwwerungen (*“loi modifiée du 20 juin 2001 sur l'extradition”*), an dat besonnesch an deene Fäll, wou e Staat zu Lëtzebuerg eng Ausliwwerung ufreet, ouni dass et zwëschen deenen zwee Staaten eng Conventioun gëtt.

Do derniewent gëtt et am Kader vun der UNO och nach eng Rëtsch vun “thematesche” Conventiounen, wéi zum Beispill géint grenziwwerschreidend organiséiert Kriminalitéit, Mënschenhandel oder Korruptioun, déi dann awer och nach eenzel speziell Bestëmmunge fir d'Ausliwwerunge virgesinn.

Dat lëtzebuergescht Gesetz vum 20. Juni 2001 iwwer d'Ausliwwerungen gesäit och nach aner eenzel Fäll vir wou eng Ausliwwerung refuséiert gëtt, zum Beispill wann et sech ëm e Mannerjäregen handelt, oder ëm eng politesch oder eng militäresch Strofdot.

Ofschléissend zu där Fro muss een also feststellen, dass een déi net ka pauschal mat enger Lëscht vun eenzelne Conditioune beäntweren, well déi Conditioune ganz verschidde sinn en Fonctioun vun der Fro, wéi e Staat eng Ausliwwerung ufreet, an ëm wéi eng Strofdot oder Strofdoten et sech konkret am Eenzelfall handelt.

Ad Fro 2)

D'EU Charte vun den Grondrechter an och d'Mënscherechts-Conventioun, zesumme mam Protocole N° 13 zu där Conventioun, gesi fir, dass Lëtzebuerg eng Ausliwwerung ka refuséieren, oder nëmmen ënner der Garantie accordéiert, dass déi ausgeliiwert Persoun net zur Doudesstrof veruerteelt gëtt oder dass déi Strof net dierf exekutéiert ginn, an och kenger Folter oder onmënschlecher oder degradanter Behandlung dierf ausgesat ginn. Änlech Reserven a Garantië sinn och vun deenen Texter virgesinn, déi an der Äntwert op déi éischt Fro ernimmt sinn. D'Fro vun den Affekotekäschte sinn an deenen Texter net speziell geregelt, well dat ëmmer eng Fro vun der Proportionnalitéit am Eenzelfall ass, déi natierlech ganz entscheidend vun de finanzielle Ressourcë vun der ausgeliiwerter Persoun ofhänkt, an och vun der Regele vun deem jeeweilege Staat iwwer déi finanziell Rechtshëllef (*“assistance judiciaire”*).

Ad Fro 3)

Wéi an der Äntwert op déi éischt Fro schonn ernimmt ginn ass huet Lëtzebuerg eng bilateral Ausliwwerungs-Conventioun mat de Vereenegte Staate vun Amerika a mat Australien. Bis elo ass nach ni e Staatsbierger opgrond vun deene Conventiounen ausgeliiwert ginn.

Ad Fro 4)

An all deenen Texter, déi an der Äntwert op déi éischt Fro ernimmt ginn, gëllt déi sougenannte Spezialitéits-Regel ("*règle de la spécialité*") déi beseet, dass eng ausgliwwert Persoun an deem Staat un déi se ausgliwwert gëtt nëmmen dierf de Prozess gemaach kréie fir déi Strofdot oder Strofdoten, fir déi d'Ausliwwerung gefrot an accordéiert ginn ass. Sollt dee Staat no der Ausliwwerung awer envisagéiere fir déi Persoun fir eng aner Strofdot ze poursuivéieren, da kann dat nëmme gemaach ginn opgrond vun enger komplementärer Prozedur zwëschen deenen zwee Staaten, sou wéi dat vun deene respektiven Texter virgesinn ass. Dat selwecht gëllt, wann dee Staat déi betrafte Persoun wëll un en anere Staat weider ausliwweren.

Ad Fro 5)

Och bei dëser Fro hänkt d'Äntwert dovun of, a wéi engem rechtliche Kader de Fall sech beweegt.

Am Kader vun der EU décidéiert d'Chambre du Conseil vum Bezierksgeriicht, oder op Appel d'Chambre du Conseil vun der Cour d'appel, op eng Persoun un en aneren EU Memberstaat ausgliwwert gëtt.

An der Relatioun mat EU Drëttstaate gesäit d'Extraditiouns-Gesetz vum 20. Juni 2001 vir, dass d'Chambre du Conseil vun der Cour d'appel e motivéierten Avis ofgëtt, an dass duerno de Justizminister, op Basis vun de Pièce vum Dossier a vum motivéierten Avis, décidéiert op déi Persoun ausgliwwert gëtt. Ze bemierken ass do, dass dat Gesetz a sengem Artikel 21, Paragraph 2, Alinea 2, ausdrécklech virgesäit, dass eng Ausliwwerung nëmme kann op "*avis conforme*" vun der Chambre du Conseil accordéiert ginn. Dat heescht, dass Lëtzebuerg eng Persoun net kann ausliwweren, wann d'Chambre du Conseil en "*avis défavorable*" fir d'Ausliwwerung ginn huet.

Ad Fro 6)

Déi Fro bezitt sech op de Prinzip vum *“aut dedere aut judicare”* dee beseet, dass wann e Land eng Persoun net ausliwwert, da muss dat Land déi Persoun selwer jugéieren. Dee Prinzip ass an deenen Texter, déi an der Äntwert op déi éischt Fro ernimmt gi sinn, als verbindlech Regel virgesinn. Ganz allgemeng ass dee Prinzip och nach am Artikel 7-4 vum Code de procédure pénale virgesinn. Wat d’Fro no der Zuel vun deene Fäll betrëfft ass ze bemierken, dass de Computer-Programm mat deem de Parquet Général och d’Ausliwwerungs-Dossiere geréiert (*“Ju-Cha”*) net konzipéiert ginn ass fir eenzel Fäll op Basis vun deem ugeschwatene Kritär eraus ze sënneren. Dofir ass et net méiglech fir déi Zuelen unzeginn.

Lëtzebuerg, den 19. Dezember 2022.

D' Justizministesches

(s.) Sam Tanson